

[Kirsten Jacobsen.]

den del af parcelhusejerne, der er dårligst stillet, fordi de ikke har råd til at bruge hele huset selv, altså ikke har haft råd til at købe et enfamilieshus — traditionelt er et tofamilieshus billigere — hvorfor skal de stilles så meget ringere?

Men det glæder mig dog, at ministeren nu vil sige, at den skattemæssige beregning skal være i overensstemmelse med en rimelig husleje. Må jeg så forstå ministeren sådan, at han vil give sine embedsmænd besked om, at i de tilfælde, hvor de har oplyst folk om, at den omkostningsbestemte husleje skal danne baggrund for den skønsmæssige lejeværdiansættelse af ejerens egen bolig, vil få besked om, at dette ikke er tilfældet?

Samtidig vil jeg spørge ministeren, om han finder det rimeligt at sammenligne trefamilies- og flerfamiliesboliger med tofamiliesboliger, når man tager i betragtning, at i alle love, der gælder vedrørende en- og tofamilieshuse, skelner man netop mellem en- og tofamilieshuse — man tager tofamiliesboligerne med over til enfamiliesboligerne — hvorimod med hensyn til kapitalvindingskat og alle mulige andre beregninger, f.eks. standardfradrag, skiller man nøjagtigt og siger, at enfamiliesboligen skal gå ligesom tofamiliesboligen. Det kan ikke være så svært også at gøre det på dette punkt; vil ministeren ikke overveje det endnu en gang?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Som jeg har nævnt, kommer vi jo inden længe — jeg tror, det er onsdag i næste uge — til at drøfte hele den problemstilling, fru Kirsten Jacobsen her rejser.

Jeg skal derudover gerne bekræfte, at det er sådan, at det er den værdi, man kan leje ud til anden side, der skal lægges til grund. Hvis den er lavere end den værdi, man kommer frem til ved at bruge procentreglerne i boliglovgivningen, er det den lavere værdi, der skal gælde, og det ved mine embedsmænd; hvis der skulle være behov for at fortælle nogen af dem det, skal jeg gerne gøre det.

Så skal jeg gøre en enkelt bemærkning mere, nemlig til fru Kirsten Jacobsens spørgsmål, om det er rimeligt, at denne lille gruppe skal have en højere stigning, idet hun nævner de procentstigninger, der har været.

Man kan da godt rejse spørgsmål om, hvorvidt der er rimelighed i, at lejerne forhøjes, men man må i denne sammenhæng ikke glemme, at hvis der sker en forhøjelse for denne gruppe, er det, fordi der har vist sig muligheder for at opnå en højere leje på det frie marked. Derfor kan det ikke nytte noget, at fru Kirsten Jacobsen vil skille dette fra den udvikling, der i øvrigt sker på lejeområdet.

Så spørger fru Kirsten Jacobsen, om jeg synes, det er rimeligt, at trefamilieshuse eventuelt kom med. Nej, det er ikke et spørgsmål om, hvad jeg finder rimeligt, det er et spørgsmål om, hvad de, der sidder i det, føler rimeligt. Fru Kirsten Jacobsen mener ikke, det er rimeligt at drage en parallel over til lejerne i denne forbindelse. Det er i høj grad både rimeligt og relevant. Derfor kan man ikke afgøre, hvad der vil komme af henvendelser, på grundlag af hvad man selv føler er rimeligt eller rigtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Jacobsen* (FP) til justitsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at de i tinglysningslovens § 4 nævnte fordringer til stat og kommune går forud for al anden pantegæld med den følgerkning, at private pantebrevne ifølge justitsministeriets pantebrevsformular A kan opsiges, og hvis dette ikke er tilfældet, agter ministeren da at tage skridt til, at dette urimelige forhold ændres?“ (Spm. nr. 187).

Justitsministeren (Orla Møller):

Lad mig først slå fast, at reglen i tinglysningslovens § 4 om fortrinsret for de på fast ejendom hvilende skatter og afgifter til stat og kommune ikke har noget at gøre med spørgsmålet om forfald af pantebrevne på grund af udlæg eller udpantning.

Derimod er der i den gamle pantebrevsformular, justitsministeriets pantebrevsformular I, en bestemmelse, hvorefter kapitalen forfalder, hvis der foretages udlæg eller udpantning i pantet. Denne regel er traditionelt blevet begrundet med, at der ved udlæg i ejendommen blev skabt en sådan uro om denne, at panthaveren burde kunne tage initiativet til en realisation. Da panthaverens